

Život Cirkvi

Ročník 15

50/2009

Na slávnosť Nepoškvrneného počatia Panny Márie, navštívil Benedikt XVI. Španielske námestie v Ríme, kde sa pomodlil pri stípe, ktorý nesie na svojom vrchole sochu Immaculaty

Ponuka anglikánom

Začiatkom novembra podpísal Svätý Otec, Benedikt XVI. apoštolskú konštitúciu Anglicanorum coetibus. Tento dokument umožňuje anglikánom, ktorí sa chcú vrátiť do Katolíckej cirkvi, zriadiť personálne ordinariáty. Zároveň Kongregácia pre náuku viery zverejnila normy, ktoré pomáhajú túto konštitúciu aplikovať.

Zverejnenie tohto dokumentu vyvolalo rôzne reakcie. Časť kresťanov obviňuje pápeža, že toto konanie podryva ekumenizmus a v konečnom dôsledku oslabí samotnú Anglikánsku cirkev. Je isté, že takáto konštitúcia by nebola vznikla, ak by nepribúdali žiadosti anglikánov o vstup do plného spoločenstva s Katolíckou cirkvou. Z dejín vieme, že za vznikom Anglikánskej cirkvi nestojí reformácia, ale osobný problém Henricha VIII., ktorý si vytvorením vlastnej cirkvi chcel zjednodušiť riešenie osobných morálnych problémov. Takto vzniklo samostatné spoločenstvo, ktoré si v náuke viery a mravov i liturgie veľa ponechalo. Ak teda blízkosť anglikánov a katolíkov je zrejmá, vnucuje sa otázka, prečo sa isté skupiny anglikánov usilujú o prijatie do Katolíckej cirkvi. Anglikánska cirkev nie je rozšírená len na britských ostrovoch, ale nájdeme ju aj v Afrike či Amerike. Hoci vo Veľkej Británii ide o väčšinovú cirkev, ktorej formálnou hlavou je kráľ, svoj vplyv na dianie v spoločnosti postupne stráca. Štatistiky dokonca hovoria, že pomer praktizujúcich anglikánov, katolíkov a moslimov, je vo Veľkej Británii rovnaký. Pod vplyvom sekularizačných trendov sú aj tradičné cirkvi v pokušení prispôbovať sa svetu a odsúvať evanjelium na okraj. Toto je skutočný dôvod, pre ktorý bolo možné cítiť v Anglikánskej cirkvi vnútorné pnutie.

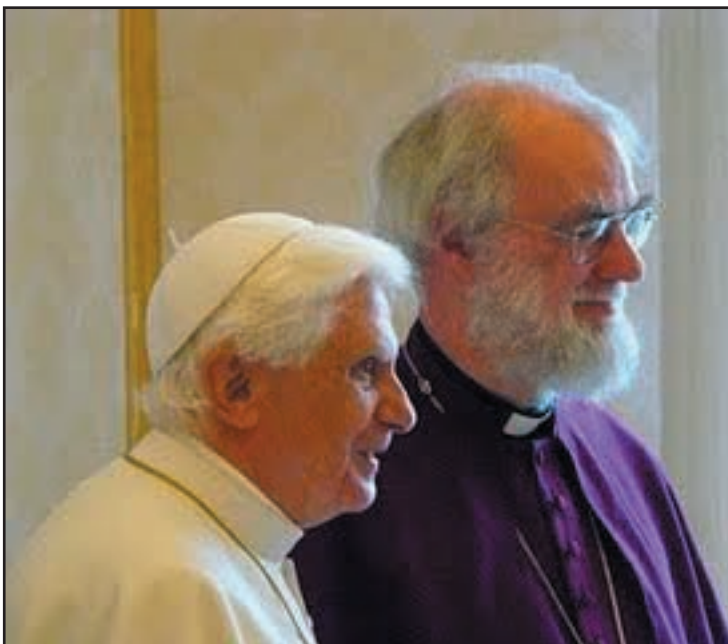
Situácia sa vyhrotila v dvoch otázkach. Časť

hierarchie naznačila súhlas v prípade požehňovania párov rovnakého pohlavia. Vysviacka homosexuálneho biskupa v Spojených štátoch, ktorý žije s iným mužom, vyvolala veľké rozčarovanie. Pobúrenie vyvolalo rozhodnutie generálnej synody anglickej cirkvi umožniť biskupské svätenie žien. Pritom kňazské vysviacky žien povoľuje v Anglikánskej cirkvi dokument z roku 1992. Svätá Stolica už vtedy jasne povedala, že podobné kroky sa stávajú prekážkou v ekumenickom dialógu. Na augustovej synode v Canterbury, ktorá mala byť pokusom o zmierenie napätia, sa mnoho biskupov nezúčastnilo. Rokovali samostatne, komunikovali s Kongregáciou pre náuku viery a hľadali možnosť vstúpiť do plného spoločenstva s Katolíckou cirkvou.

V tomto kontexte treba chápať aj apoštolskú konštitúciu Benedikta XVI. Anglicanorum coetibus. Zhodou okolností krátko po zverejnení dokumentu bolo v Ríme naplánované stretnutie pápeža s duchovnou hlavou Anglikánskej cirkvi, arcibiskupom Williamsonom. Svätý Otec uistil, že táto konštitúcia nebude mať nijaký vplyv na vzájomné vzťahy. Je však zrejmé, že by nikdy nebola vznikla, keby extrémne riešenia vo vnútri Anglikánskej cirkvi nedonútili časť jej členov hľadať také východiská, ktoré by boli v súlade s ich svedomím.

Napätia v kresťanských cirkvách kvôli vysviackam žien a odobrovaniu homosexuálneho životného štýlu sú jasným dôkazom, že mnohí veriaci odmietajú takú náuku viery a mravov, ktorá nie je v súlade s prirodzeným zákonom a apoštolskou tradíciou. Kresťania, ktorí podľahli sekularizačným trendom, môžu pápežove kroky vnímať ako zjednocovanie tradicionalistov. V skutočnosti ide však o vnútornú očistu, ktorá má ukázať, či kresťanské cirkvi vedia žiť podľa evanjelia. Bez tohto kvasenia ekumenizmus zostane len fráza a zbožným priáním.

RV, Anton Ziolkovský

Benedikt XVI. prijal na súkromnej audiencii duchovnú hlavu Anglikánskej cirkvi, canterburského arcibiskupa Rowana Williamsa.

„V priebehu srdečného rozhovoru sa pozastavili pri výzvach, ktoré sa ukazujú vo všetkých kresťanských spoločenstvách na začiatku tohto tisícročia a pri nevyhnutnosti podporiť formy spolupráce a svedectva vzájomnými stretnutiami,“ uvádza sa v oficiálnom vyhlásení Tlačového strediska Svätej stolice.

Benedikt XVI. na Anjel Pána: Zostúpilo Slovo, aby sa púšť stala záhradou

Vatikán (6. decembra 2009, RV) – Prinášame slová Benedikta XVI., ktorými sa pred spoločnou modlitbou Anjel Pána v nedeľu 6. decembra napoludnie prihovoril veriacim zhromaždeným na Námestí sv. Petra:

„Drahí bratia a sestry! V túto Druhú adventnú nedeľu nám liturgia ponúka úryvok evanjelia, v ktorom sv. Lukáš pripravuje akoby scénu, v ktorej sa zjavuje Ježiš a začína svoje verejné účinkovanie (porov. Lk 3, 1-6). Evanjelista sústreďuje pozornosť na Jána Krstiteľa, ktorý bol predchodcom Mesiáša, a naznačuje s veľkou presnosťou časovo-priestorové súradnice jeho kázania. Sv. Lukáš píše: «V pätnástom roku vlády cisára Tibéria, keď Poncius Pilát spravoval Judeu a Herodes bol tetrarchom v Galilei, jeho brat Filip tetrarchom v Itúrei a trachonitídskom kraji a Lyzaniáš tetrarchom v Abilíne, za veľkňaza Annáša a Kajfáša zaznel na púšti Boží hlas nad Jánom, synom Zachariáša» (Lk 3,1-2). Dve veci priťahujú našu pozornosť. Prvá je bohatstvo správ všetkých politických a náboženských autorít Palestíny v rokoch 27–28 po Kristovi. Evidentne, evanjelista chce oznámiť tomu, kto číta alebo počúva túto zvesť, že evanjelium nie je legenda, ale skutočná historická udalosť a že Ježiš z Nazaretu je historická osobnosť zasadená do presného kontextu. Druhým elementom, ktorý je dobre si všimnúť je to, že po tomto rozsiahlom historickom predstavení subjektom zostáva „Božie slovo“, ktoré sa prezentuje ako sila, ktorá prichádza zhora a zostupuje na Jána Krstiteľa.

Na zajtra pripadá liturgická spomienka na sv. Ambróza, veľkého milánskeho biskupa. Od neho pochádza nasledujúci komentár na tento evanjeliový text: «Boží Syn» – píše sv. Ambróz – „predtým ako zhromažďuje Cirkev, pôsobí predovšetkým vo svojom pokornom služobníkovi. Dobre teda hovorí sv. Lukáš, že Božie slovo zostupuje na Jána, syna Zachariáša na púšti, pretože počiatok Cirkvi nemá svoj pôvod v ľuďoch, ale v Slove» (Espos. del Vangelo di Luca 2.67). Toto je teda podstatný význam: Božie Slovo je subjekt, ktorý hýbe dejinami, inšpiruje prorokov, pripravuje cestu Mesiáša a zvoláva Cirkev. Sám Ježiš je Božie Slovo, ktoré sa stalo telom v panenskom lone Márie: v ňom sa Boh plne zjavil, povedal nám a dal nám všetko, otvoriac

nám poklady svojej pravdy a svojho milosrdenstva. Sv. Ambróz vo svojom komentári ešte pokračuje: «Zostúpilo teda Slovo, aby zem, ktorá prv bola púšťou, priniesla pre nás svoje ovocie».

Drahí priatelia, najkrajší kvet, ktorý vyklíčil z Božieho slova je Panna Mária. Ona ja prvý plod Cirkvi v Božej záhrade tu na zemi. Avšak, zatiaľ čo Mária je Nepoškvrnená – tento sviatok budeme sláviť pozajtra – Cirkev neustále potrebuje očisťovanie, pretože hriech útočí na všetkých jej členov. V Cirkvi sa neustále odohráva boj medzi púšťou a záhradou, medzi hriechom, ktorý vysušuje zem, a milosťou, ktorá ju zavlažuje, ktorá plodí bohaté ovocie svätosti. Prosme teda Matku Pána, aby nám pomohla v tomto čase Adventu „vyrovnať“ naše cesty, keď sa necháme viesť Božím slovom.“ -pd/-snímka RV

Benedikt XVI. na Anjel Pána: Nepoškvrnená je nám oporou v ľudskej krehkosti

Vatikán (8. decembra 2009, RV) - Na poludnie v deň slávnosti Nepoškvrneného počatia Panny Márie 8. decembra sa Benedikt XVI. z okna svojej pracovne vo Vatikáne pomodlil s veriacimi mariánsku modlitbu, pred ktorou sa im prihovoril týmito slovami:

„Drahí bratia a sestry,

8. decembra slávime jeden z najkrajších sviatkov Panny Márie, slávnosť Nepoškvrneného počatia. Čo však znamená, že Mária je „Nepoškvrnená“? A čo tento titul hovorí nám?

Predovšetkým sa pozrime na biblické texty dnešnej liturgie, osobitne na veľkú „fresku“ 3. kapitoly Knihy Genezis a na príbeh zvestovania z Evanjelia podľa Lukáša. Po prvotnom hriechu Boh hovorí k hadovi, ktorý predstavuje satana, preklína ho a pridáva prísľub: „Nepriateľstvo ustanovujem medzi tebou a ženou, medzi tvojím potomstvom a jej potomstvom, ono ti rozšliape hlavu a ty mu zraníš päť“ (Gn 3, 15).

Ide o vyhlásenie odvety: na počiatku stvorenia sa zdá, akoby bol satan v prevahe, príde však syn ženy, ktorý mu rozšliape hlavu. Prostredníctvom potomstva ženy tak zvíťazí samotný Boh. Tou ženou je Panna Mária, z ktorej sa narodil Ježiš Kristus a svojou obetou raz navždy porazil starého pokušiteľa. Preto mnohé obrazy či sochy Nepoškvrnenej ju vyobrazujú, ako nohou šliape po hadovi.

Evanjelista Lukáš však ukazuje Pannu Máriu, ako prijíma správu od nebeského posla (porov. Lk 1, 26 - 38). Mária je ponížená a opravdivá dcéra Izraela, pravý Sion, na ktorom chce Boh umiestniť svoj príbytok. Je ratolesťou, z ktorej sa má narodiť Mesiáš, spravodlivý a milosrdný Kráľ. V jednoduchosti nazaretského domu žije čistý ‚zvyšok‘ Izraela, z ktorého Boh chce dať nový zrod svojmu ľudu, ako novému stromu, ktorý rozprestrie svoje konáre do celého sveta a ponúkne všetkým ľuďom dobré ovocie spásy. Na rozdiel od Adama a Evy Mária zostáva poslušná Pánovej vôli, celou svojou bytosťou vyslovuje ‚áno‘ a úplne sa dáva do služieb Božieho plánu. Je novou

Evou, pravou ‚Matkou všetkých žijúcich‘, teda tých, ktorí vierou v Krista získavajú večný život.

Drahí priatelia, aká je to nesmierna radosť mať za Matku Nepoškvrnenú Pannu Máriu! Zakaždým, keď zakúšame našu krehkosť a náklonnosť k hriechu, môžeme sa obrátiť na ňu a naše srdce dostane svetlo a posilu. Aj v životných skúškach, v búrkach, ktoré otriasajú vierou a nádejou, myslíme na to, že sme jej deťmi a korene nášho života sú zapustené v hĺbke nekonečnej Božej milosti. Samotná Cirkev - hoci je vystavená negatívnym vplyvom sveta - v nej vždy nachádza hviezdu, aby sa orientovala a napredovala po ceste, ktorú jej ukázal Kristus.

Mária je skutočnou Matkou Cirkvi, ako to slávnostne vyhlásil pápež Pavol VI. a Druhý vatikánsky koncil. Keď teda ďakujeme Bohu za tento úžasný znak jeho dobroty, zverme Nepoškvrnenej Panne každého z nás, naše rodiny a spoločenstvá, celú Cirkev a celý svet. Ako je zvykom, urobím to aj ja dnes popoludní pri päte mariánskeho stĺpu na Španielskom námestí.“

-jb-

Tradícia modlitby pápežov na Španielskom námestí

Vatikán (7. decembra, RV) - V utorok popoludní sa Benedikt XVI. tak, ako každý rok, odoberie na rímske Španielske námestie, aby sa pomodlil pri stĺpe, ktorý nesie na svojom vrchole sochu Immaculaty - Nepoškvrnenej Panny Márie. Tento mariánsky stĺp bol na Španielskom námestí postavený ako spomienka na vyhlásenie dogmy o Nepoškvrnenom počatí Panny Márie blahoslaveným pápežom Píom IX., a to 8. decembra 1854. Pamätnou udalosťou bolo, keď 200 pápežských hasičov položilo k stĺpu ako prejav úcty veniec kvetov. Pápež Pius IX. inauguroval stĺp 8. decembra 1857 z tribúny pred budovou Španielskeho veľvyslanectva.

Po pápežských hasičoch potom táto tradícia pokračovala. V roku 1908 začala organizovať pravidelnú poklonu obyvateľov Ríma pri stĺpe Panny Márie Farnosť sv. Andreja „delle Fratte“. Od roku 1938 to

prevzala Pápežská akadémia Nepoškvrnenej v takej podobe, ako sa to deje dodnes – okrem hasičov prichádzajú vzdať úctu aj španielsky veľvyslanec, veriaci, duchovenstvo mesta, predstavitelia kolégií, seminárov, katolícki laici, či miestni a krajskí predstavitelia, ďalej tiež mnohé asociácie a pod.

Boží služobník pápež Pius XII. prišiel vzdať úctu Nepoškvrnenej na tomto mieste 8. decembra 1953, na začiatku Mariánskeho roku. Blahoslavený Ján XXIII. sa prvýkrát odoberal k stĺpu len o niečo vyše mesiaca od svojho uvedenia do úradu 8. decembra 1958 a následne v roku 1960 a 1961. Po ňom tak robil už pravidelne pápež Pavol VI., ktorý prišiel k Nepoškvrnenej v deň ukončenia II. vatikánskeho koncilu, 8. decembra 1965 popoludní. Rovnako v tejto tradícii pokračoval Ján Pavol II. a dodnes tak robí i súčasný Svätý Otec.

-sg-

Benedikt XVI. pri soche Nepoškvrnenej: Ani masmédiá nás nemajú vo svojej moci

Vatikán (8. decembra, RV) - V utorok 8. decembra, na slávnosť Nepoškvrneného počatia Panny Márie, navštívil Benedikt XVI. Španielske námestie v Ríme, kde sa pomodlil pri stĺpe, ktorý nesie na svojom vrchole sochu Immaculaty. Svätý Otec si uctil Pannu Máriu kadidlom a ozdobil mariánsky stĺp kvetmi. V príhovore sa zamyslel nad úlohou, akú plní táto socha vztýčená nad Rímom pre jeho obyvateľov. Okrem iného povedal:

„Čo hovorí Mária tomuto mestu? Čo pripomína všetkým svojou prítomnosťou? Pripomína, že «kde sa rozmnožil hriech, tam sa ešte väčšmi rozhojnila milosť» (Rim, 5, 20) – ako píše apoštol Pavol. Ona je Nepoškvrnenou matkou, ktorá opakuje ľuďom našich čias: Nebojte sa, Ježiš zvíťazil nad zlom. Zvíťazil nad ním v jeho základe a vyslobodil nás z jeho moci.

Ako veľmi potrebujeme túto krásnu správu! Každý

deň sa totiž cez noviny, televíziu a rozhlas rozpráva o zle, zlo sa opakuje a nafukuje, privykáme si na hrôzy a stávame sa necitlivými a určitým spôsobom nadrogovanými, pretože to, čo je negatívne, sa celkom neodbúrava a deň čo deň sa hromadí. Srdce sa zatvrdzuje a myšlienky sa zatemňujú. Pre toto potrebuje mesto Máriu, ktorá nám svojou prítomnosťou rozpráva o Bohu, pripomína nám víťazstvo milosti nad hriechom a privádza nás k nádeji aj v ľudsky najťažších situáciách.

V meste žijú – alebo prežívajú – neviditeľné osoby, ktoré sa každý deň objavujú na titulných stránkach alebo na obrazovkách a ktoré sú obeťami využívania až do krajnosti, len aby správa či obraz pritiahli pozornosť. Je to zvrátený mechanizmus, ktorému sa, žiaľ, ťažko dá brániť. Mesto veci najprv ukryje a potom ich vystaví na verejnosť. Bez súcitu, alebo s falošným súcitom. V každom človeku je však túžba po tom, aby bol prijatý ako osoba a aby sa s ním nakladalo ako s posvätnou skutočnosťou, pretože každý ľudský osud je posvätným príbehom a vyžaduje si najväčšiu úctu.

Mesto, drahí bratia a sestry, to sme my! Každý z nás prispieva k jeho životu a k jeho morálnej klíme, v dobrom i v zlom. Srdcom každého z nás prechádza hranica medzi dobrom a zlom a nikto z nás sa nemá cítiť v práve

súdiť tých druhých, ale skôr každý má cítiť povinnosť, aby polepšil seba samého. Masmédiá majú sklon viesť nás k tomu, aby sme sa cítili neustále divákmi, ako keby sa zlo týkalo iba tých druhých a akoby v našom živote isté veci nemohli nikdy nastať. Sme však všetci „aktérmi“ a – či v zlom, alebo v dobrom – naše správanie vplýva na druhých.“

Svätý Otec uprostred tejto náročnej situácie upriamil pozornosť veriacich práve na Neпоškvrnenú Pannu:

„Nech nám Neпоškvrnená Panna Mária pomáha objavovať a brániť hĺbku ľudskej osoby, pretože v nej je dokonalá priezračnosť duše i tela. Je zosobnená čistota, v tom zmysle, že duch, duša a telo sú v plnom súlade medzi sebou navzájom a v súlade s Božou vôľou. Mária nás učí otvoriť sa voči konaniu Boha, aby sme hľadeli na druhých tak, ako na nich hľadá on: počínajúc od srdca. Aby sme hľadeli s milosrdenstvom, s láskou, s nesmiernym citom, osobitne na tých najosamejších, znevážených, zneužívaných. «Kde sa rozmnožil hriech, tam sa ešte väčšmi rozhojnila milosť».

Po litániovom speve Svätý Otec predniesol záverečnú modlitbu a udelil prítomným apoštolské požehnanie. Na záver zaznel Španielskym námestím latinský hymnický spev „Tota Pulchra“ (Celá krásna si Mária). **-jb-**

Generálna audiencia Benedikta XVI.: Ruperta z Deutz

Drahí bratia a sestry, dnes sa zoznámime s ďalším benediktínskym mníchom z 12. storočia. Jeho meno je Rupert z Deutz, čo je mestečko pri Kolíne, v ktorom sídli známy kláštor. Sám Rupert hovorí o svojom živote v jednom zo svojich najvýznamnejších diel s názvom Sláva a česť Syna človeka, ktoré je komentárom k časti Matúšovho evanjelia. Ešte ako dieťa bol – podľa zvyklosti tej doby zveriť jedno z detí na výchovu k mníchom, s úmyslom darovať ho Bohu – prijatý za obláta do benediktínskeho kláštora San Lorenzo v Liège.

Rupert si navždy zamiloval mníšsky život. Veľmi rýchlo sa naučil latinčinu, aby mohol študovať Bibliu a tešiť sa z liturgického slávenia. Vyznačoval sa bezúhonnou morálnou priamosťou a silným príľnutím k Petrovej stolici.

Doba, v ktorej žil, bola poznačená spormi medzi pápežstvom a cisárstvom v dôsledku tzv. boja o investitúru, v ktorom – ako som to naznačil v iných katechézach – pápeži chceli zabrániť tomu, aby menovanie biskupov a vykonávanie ich právomoci záviselo od civilných autorít, ktoré sa riadili najmä politickými a ekonomickými, no rozhodne nie pastoračnými dôvodmi.

Otbert, biskup z Liège, sa postavil proti nariadeniu pápeža a poslal do vyhnanstva Berengaria, opáta z kláštora San Lorenzo, práve pre jeho vernosť pápežovi. Rupert, ktorý žil v tomto kláštore, neváhal nasledovať svojho opáta do exilu. Iba keď biskup Otbert znovu vstúpil

do spoločenstva s pápežom, vrátil sa do Liège a súhlasil s tým, že sa stane kňazom. Až do tej chvíle sa totiž zdráhal prijať svätenie od biskupa, ktorý bol v spore s pápežom.

Rupert nás učí, že keď sa nastanú v Cirkvi spory, potom je vzťah k Petrovmu úradu tým, čo garantuje vernosť posvätnéj náuke a dáva nám pokoj a vnútornú slobodu.

Po diskusii s Otbertom musel Rupert ešte dvakrát opustiť svoj kláštor. V roku 1116 ho jeho nepriatelia dokonca chceli postaviť pred súd. Hoci bol zbavený všetkých obvinení, Rupert však radšej ešte istý čas zostal v Siegburgu. Keďže polemiky v Liège neustali ani po jeho návrate, rozhodol sa natrvalo usadiť v Nemecku. V roku 1120 bol vymenovaný za opáta v Deutze, kde ostal až do svojej smrti v roku 1129. Vzdialil sa z neho len v roku 1124, keď putoval do Ríma.

Rupert bol veľmi plodným spisovateľom a zanechal mnohé diela, ktoré aj dnes vyvolávajú veľký záujem, aj preto, že bol aktívne zapojený do rôznych dôležitých teologických diskusií tých čias. Napríklad rázne zasiahol do sporu o Eucharistii, ktorý v roku 1077 viedol až k odsúdeniu Berengaria z Tours. Išlo o redukcionistický výklad Kristovej prítomnosti vo sviatosti Eucharistie, teda že je len čisto symbolická. V cirkevnej terminológii sa vtedy ešte neudomácnilo slovo „prepodstatnenie“ („transsubstanciácia“), no Rupert sa – niekedy odvážnymi pojmami – stal rozhodným zástancom eucharistického realizmu, a to predovšetkým v diele *De divinis officiis* (Božské officium), kde jednoznačne potvrdil kontinuitu medzi telom

Krista ako vteleného Slova a telom, ktoré je prítomné pod eucharistickými spôsobmi chleba a vína.

Drahí bratia a sestry, zdá sa mi, že v tomto bode treba spomenúť aj našu dobu. I dnes existuje nebezpečenstvo redukovať eucharistický realizmus, teda považovať Eucharistiu iba za akýsi obrad utužovania spoločenstva, pričom sa ľahko zabúda na to, že v Eucharistii je skutočne prítomný vzkriesený Kristus – so svojim zmŕtvychvstalým telom – odovzdávajúci sa do našich rúk, aby nás vytiahol von z nás samých a privetelil nás do svojho nesmrteľného tela, a tak nás uviedol do nového života. Toto veľké tajomstvo Pánovej prítomnosti v celej jeho realite pod eucharistickými spôsobmi je tajomstvom, ktorému sa treba ustavične klaňať a vždy znova ho milovať! Chcel by som tu citovať slová Katechizmu Katolíckej cirkvi, ktoré v sebe nesú plody meditácie vo viere a teologickej reflexie dvoch tisícročí: „Spôsob Kristovej prítomnosti pod eucharistickými spôsobmi je jediný svojho druhu... V Najsvätejšej sviatosti Eucharistie je obsiahnuté opravdivo, skutočne a podstatne telo a krv spolu s dušou a božstvom nášho Pána Ježiša Krista... ňou sa totiž stáva prítomným celý a úplný Kristus, Boh a človek“ (KKC, 1374). K takejto precíznej formulácii prispel svojimi úvahami aj Rupert.

Ďalší spor, do ktorého bol opäť z Deutzu zapojený, sa týkal problému, ako zmieriť Božiu dobrotu a všemohúcnosť s existenciou zla. Ak je Boh všemohúci a dobrý, ako si potom vysvetliť realitu zla? Rupert reagoval na stanovisko, ktoré zaujali učители z teologickej školy v Laone, keď pomocou celého radu filozofických úsudkov došli vo veci Božej vôle k rozlíšeniu medzi „schválením“ a „dopustením“, pričom problém uzavreli tým, že Boh dopúšťa zlo bez toho, aby ho schvaľoval, teda chcel.

Rupert však odmieta používať filozofiu, lebo sa mu zdá nevhodná vzhľadom na taký závažný problém, a jednoducho ostáva verný biblickému podaniu. Vychádza z Božej dobroty, teda z pravdy, že Boh je dokonale dobrý a nemôže chcieť nič iné, len dobro. Preto identifikuje pôvod zla v samotnom človeku a jeho nesprávnom používaní slobody. Keď Rupert zápasí s týmto problémom, píše texty plné nábožensky inšpirovanej chvály na Otcovo nekonečné milosrdenstvo, Božiu tpežlivosť a lásku k hriešnemu človeku.

Podobne ako iní stredovekí teológovia aj Rupert sa pýtal, prečo sa Božie Slovo, Boží Syn, stal človekom? Niektorí, a bolo ich veľa, odpovedali tak, že vysvetľovali vtelenie Slova nevyhnutnosťou odčiniť hriech človeka. Rupert však svojím kristocentrickým pohľadom na dejiny spásy rozširuje túto perspektívu a vo svojom diele O oslavovaní Trojice zastáva postoj, že vtelenie, ktoré je ústrednou udalosťou celých dejín, bolo predvídané už od večnosti, nezávisle od hriechu človeka, aby celé stvorenie mohlo vzdávať chválu Bohu Otcovi a milovať ho ako jedna rodina, zidená okolo Krista, Božieho Syna. V tehotnej žene zo Zjavenia apoštola Jána preto vidí celé dejiny ľudstva, ktoré sú zamerané na Krista, tak ako počatie smeruje k pôrodu. Ide o perspektívu, ktorú rozvíjajú

aj ďalší myslitelia a uznáva ju aj súčasná teológia, keď tvrdí, že celé dejiny sveta a ľudstva sú počatím smerujúcim ku Kristovmu narodeniu. Kristus je stále v centre Rupertových exegetických výkladov v jeho komentároch k biblickým knihám, ktorým sa venoval s veľkou dôslednosťou a zápalom. Takto nachádza vo všetkých udalostiach dejín spásy - od stvorenia až po definitívny koniec čias - obdivuhodnú jednotu: „Celé Písmo,“ tvrdí, „je len jedinou knihou, ktorá smeruje k rovnakému cieľu (Božiemu Slovu); pochádza od jediného Boha a bolo napísané jediným Duchom (De glorificatione Trinitatis et processione Sancti Spiritus I, V, PL 169, 18).

Pri výklade Biblie sa Rupert neobmedzuje len na opakovanie učenia cirkevných otcov, ale ukazuje značnú originalnosť. Napríklad je prvým spisovateľom, ktorý stotožnil snúbenicu z Piesne piesní s najsvätejšou Pannou Máriou. Preto sa jeho komentár k tejto knihe Písma javí ako istý druh mariologickej summy, v ktorej predstavuje Máriine privilégia a jej výnimočné čnosti. V jednej z najviac inšpirovaných častí svojho komentára Rupert píše: „Ó, najmilovanejšia medzi milovanými, Panna panien, čo v tebe chváli tvoj milovaný Syn, ktorého ospevuje celý zbor anjelov? Chválená je tvoja jednoduchosť, čistota, nevinnosť, náuka, skromnosť, pokora, integrita mysle a tela, možno povedať, neporušené panenstvo“ (In Canticum canticorum 4, 1 – 6, s. 69 – 70). Mariánska interpretácia Piesne piesní od Ruperta je šťastným príkladom súladu medzi liturgiou a teológiou. Mnohé časti tohto biblického textu boli už totiž použité v liturgických sláveniach na mariánske sviatky.

Rupert sa okrem toho usiloval zaradiť svoju mariologickú náuku do ekleziológie. Inými slovami, v najsvätejšej Panne Márii vidí najsvätejšiu časť celej Cirkvi. Preto môj ctihodný predchodca pápež Pavol VI. vo svojom príhovore na záver tretej sesie Druhého vatikánskeho koncilu, keď slávnostne vyhlasoval Máriu za Matku Cirkvi, citoval práve výrok z Rupertovho diela, ktorý definuje Máriu ako portio maxima, portio optima – najvznešenejšiu, najlepšiu časť Cirkvi (porov. In Apocalypsem, 1.7, PL 169, 1043).

Drahí priatelia, z týchto stručných náznakov poznávame, že Rupert bol zapáleným teológom, obdareným veľkou hlbkou. Ako všetci predstavitelia mníšskej teológie dokázal spájať racionálne štúdium tajomstiev viery s modlitbou a kontempláciou, ktorú považoval za vrchol každého poznania Boha. On sám niekoľkokrát hovorí o svojich mystických skúsenostiach, ako napríklad keď sa vyznáva zo svojej nevýslovnej radosti pri pociťovaní Pánovej prítomnosti: „V tom krátkom okamihu,“ píše Rupert, „som zakúsil, aké pravdivé je to, čo on sám hovorí: Učte sa odo mňa, lebo som tichý a pokorný srdcom“ (De gloria et honore Filii hominis. Super Matthaicum 12, PL 168, 1601). Aj my sa môžeme, každý svojím spôsobom, stretnúť s Pánom Ježišom, ktorý nás neprestajne sprevádza na našej ceste, sprítomňuje sa v eucharistickom chlebe a vo svojom Slove pre našu spásu. **Preložila Mária Spišiaková**

Benedikt XVI. sa stretol s nemeckým prezidentom

Vatikán (5. decembra, RV) – Pápež Benedikt XVI. prijal prezidenta Nemecka Horsta Köhlera. Ten sa následne stretol s vatikánskym štátnym sekretárom kardinálom Tarcisiom Bertonom a so sekretárom pre vzťahy so štátmi Mons. Dominiquem Mambertim.

Pri spoločných rozhovoroch sa dotkli aktuálnej ekonomickej krízy a jej následkov, či medzinárodnej situácie s osobitným prihliadnutím na Európu a africký kontinent. Hovorili tiež o včerašom koncerte, ktorý bol v Sixtínskej kaplnke ako spomienka na výročie vzniku Nemecka a pádu Berlínskeho múru. -sg-

nášľapných mín. Konferencia sa konala v Cartagena v Kolumbii od 30. novembra do 4. decembra 2009.

V dokumente sa okrem iného uvádza: „Od svojho schválenia si dohoda získala vôľu väčšiny štátov sveta, aj keď žiaľ podpora nebola všeobecná. Svätá stolica preto vyzýva všetky štáty, aby si uvedomili žalostné dôsledky nášľapných mín pre ľudí. Tisíce obetí, ktoré si nášľapné míny dodnes vynucujú, nám pripomínajú, ak je to vôbec potrebné pripomínať, že chciet' budovať pokoj a stabilitu čisto na základe vojenskej vízie je márnou ilúziou.

Je vhodné zopakovať v tejto súvislosti, že pokoj, bezpečnosť a stabilita nemôžu spočívať len vo vojenskej bezpečnosti, ale závisia predovšetkým od podmienok, ktoré dovoľujú úplný rozvoj ľudskej osobnosti, ktorý je často hatený z dôvodu prítomnosti nášľapných mín.“ -jak-

Telegram Svätého Otca najvyššiemu predstaviteľovi Kolumbových rytierov

Vatikánsky štátny sekretár kardinál Tarcisio Bertone zaslal v mene pápeža Benedikta XI. blahoprajný telegram najvyššiemu predstaviteľovi Kolumbových rytierov Carlovi Andersonovi pri príležitosti vydania jeho knihy „Civilizácia lásky“ v taliančine. Vyjadril v ňom nádej, že kniha „prebudí obnovenú vernosť Kristovi a ušľachtilé evanjeliové svedectvo“. Predseda Pápežskej rady pre laikov kardinál Stanislaw Rylko uviedol: „dielo je manuálom pre laikov, ktorí sa usilujú budovať civilizáciu lásky“.

Podľa riaditeľa vatikánskeho vydavateľstva Giuseppeho Costu, táto kniha umožní európskemu čitateľovi dozvedieť sa viac o bohatstve amerického katolicizmu, ktorý je v starom svete pomerne málo známy: „Ponúka nám plán duchovných vecí, ktoré by sme mali konať pre rast nášho vnútorného a spoločenského povedomia.“ Kniha, napísaná hlavou najpočetnejšieho katolíckeho hnutia v Cirkvi (Kolumbovi rytieri majú po celom svete 1,7 milióna členov), sumarizuje učenie o civilizácii lásky pápežov Jána Pavla II. a Benedikta XVI. a následne ho aplikuje na život laikov v rodine, v globalizovanom svete, v trhovej etike a pri ochrane života. Zenit, D. Jacečkova

Posolstvo Benedikta XVI. proti mánam

Vatikán (10. decembra, RV) - Vo Vatikáne bolo zverejnené posolstvo Svätého Otca adresované Susan Eckeyovej, predsedníčke II. medzinárodnej konferencie k dohovoru o zákaze používania, hromadenia, výroby a transportu

Svätá stolica a Brazília si vymenili ratifikačné listiny

Vatikán (11. decembra, RV) – V Apoštolskom paláci vo Vatikáne sa totiž uskutočnila výmena ratifikačných listín, čím vstúpila do platnosti Dohoda medzi Svätou stolicou a Brazílskou federatívnou republikou. Samotná zmluva bola podpísaná už pred rokom, 13. novembra 2008. Za Svätú stolicu boli pri včerašom slávnostnom akte prítomní sekretár pre vzťahy so štátmi Mons. Dominique Mamberti a za Brazíliu veľvyslanec pri Svätej stolici Luiz Felipe de Seixas Corrêa.

Dohoda, ktorá upravuje priateľské vzťahy a vzájomnú spoluprácu medzi krajinami, pozostáva z preambuly a 20 článkov. Tie sa zaoberajú viacerými oblasťami, ako napríklad právny štatút Katolíckej cirkvi v Brazílii, uznanie študijných diplomov, náboženská výučba na štátnych školách, daňový systém, či cirkevné manželstvo. -sg-

Vianočný strom pre Svätopeterské námestie je z Belgicka

Vatikán (4. decembra, RV) – Vianočný strom, ktorý bude počas Vianoc zdobiť Námestie sv. Petra, je tohto roku z Belgicka. Ide o smrek, ktorý je vysoký 30 metrov, v priemere meria 7 metrov, váži približne 14 ton a je starý takmer 100 rokov. Jeho drevo bude využité na výrobu sôch a výtlačok bude súčasťou zbierky pre chudobných.

Na námestí je už od soboty, ale rozsvietený bude 18. decembra. Na slávnostnom akte sa zúčastní minister hospodárstva belgického regiónu Valónsko Jean-Claude Marcourt, veľvyslanec Belgicka pri Svätej stolici Franck de Coninck a biskup Liége Aloys Jousten. -jak-

Kardinál Vallini sa prihovoriť väzňom

Taliansko (7. decembra, RV) – „Prinášam vám pozdrav od Svätého Otca“ – týmito slovami otvoril v rímskej väznici „Regina Coeli“ vikár Rímskej diecézy kardinál Agostino Vallini eucharistickú slávnosť v rámci prípravy na Vianoce. Na svätej omši boli dobrovoľníci, stráži a asi stovka väzňov, ktorým odovzdal takéto posolstvo:

„Na púšti života je možné začať novú cestu. Aj ja som prešiel ťažkými chvíľami a mojou silou bolo vždy Božie slovo. Nech je ňou aj pre vás.“

Na otázku ako sa prežívajú Vianoce vo väzení odpovedal v rozhovore pre Vatikánsky rozhlas väzenský kaplán otec Vittorio Trani: „Ak by som to mal zosumarizovať, tak poviem, že Vianoce sú vo väzení najťažším dňom. Ale nie preto, že samotné Vianoce by boli ubíjajúce či ťaživé, ale skôr kvôli tomu, čo predstavujú. Je to pre nich mimoriadne náročný deň, pretože sú vzdialení od príbuzných, od svojich detí a rodín. Nikdy nevidieť väzňov toľko plakať ako práve na Vianoce. Inak je to deň, ktorý je celkovo dobre pripravený, snažíme sa ho prežiť čo najlepšie a práve toto spoločné prežívanie Vianoc ich potom privádza k úvahám o samotných Vianoce a o veciach, o ktoré prichádzajú, keďže sú vo väzení a vzdialení od rodín.“

Kardinál Vallini na margo slávnosti ešte v rozhovore poznamenal: „Tam, kam prichádza Pán, je možné začať odznova. Aj my, ktorí sme mimo väznice, musíme robiť niečo preto, aby sme im pomohli začať odznova. Myslím na potrebu solidarity, ktorú môžeme prejavovať napríklad tým, že ponúkneme týmto ľuďom prácu.“ -sg-

Svätá stolica povzbudzuje k skúmaniu Vatikánskeho tajného archívu

S miliónmi dokumentov, naplňujúcich takmer 53 mil priestoru na policiach, Vatikánsky tajný archív ešte má svoje tajomstvá. Napriek aure mystéria, ktorý ho obklopuje, Svätá stolica povzbudzuje akademikov, aby skúmali jeho obsah, a v spolupráci s belgickým vydavateľstvom VdH Books prináša 105 najdôležitejších dokumentov verejnosti. Kniha s názvom „Vatikánsky tajný archív“ bola publikovaná v holandčine, angličtine, francúzštine a taliančine.

Ako napísal v úvode kardinál Raffaele Farina, je si vedomý, že populárne knihy a filmy s obľubou zdôrazňujú, že sa v archívoch nachádzajú temné hlboké tajomstvá, zámerne skrývané pred pohľadom verejnosti. Ale, ako dodal prefekt Vatikánskeho tajného archívu biskup Sergio Pagano, „slovo tajný“ v jeho názve pochádza z latinského „secretum“, čo

znamená „osobný“, alebo „privátny“. Už pápež Lev XIII. nariadil v roku 1881, aby bol archív otvorený výskumníkom, a v súčasnosti sa v jeho priestoroch nachádza denne v priemere 60-80 akademikov, ktorí skúmajú obsah jeho dokumentov. V novej knihe sa nachádzajú napríklad ručne písané listy Abrahama Lincolna a Jeffersona Davisa z roku 1863, adresované pápežovi Piovovi IX. CNS, Dana Jacečková

Benedikt XVI. verí, že Kuba sa otvorí

Vatikán (10. decembra, RV) – Benedikt XVI. v príhovore novému kubánskeму veľvyslancovi pri Svätej stolici, ktorým je Eduardo Delgado Bermúdez, poukázal na pozitívne signály pre budúcnosť katolíkov na Kube, pričom pomenoval oblasti, v ktorých stále zostávajú rezervy. Pozitívom sú podľa pápeža „určité znaky rozšírenia vzťahov so susednými Spojenými štátmi“. Kubánske obyvateľstvo však osobitne zasahuje súčasná ekonomická kríza, ktorá sa pridáva k následkom prírodných katastrof i dopadu obchodného embarga, pričom negatívne následky si najviac odnášajú tí najchudobnejší. „Kiež by sa v tejto všeobecne zložitej situácii stále viac docieňovala nevyhnutnosť takej ekonomiky, ktorá, stojac na pevných etických základoch, kladie ľudskú osobu a jej práva, jej materiálne i duchovné dobro, do stredu svojich záujmov. Bezpochyby, prvoradým kapitálom, ktorý je potrebné opatrovať a zachrániť je človek, osoba vo svojej integrite“ – povedal Benedikt XVI. v príhovore kubánskeму veľvyslancovi.

Benedikt XVI. sa ďalej zamerl najmä na budúcnosť katolíckej komunity na ostrove: „Nádejám sa, že sa budú znásobovať konkrétne znaky otvorenosti voči uplatňovaniu náboženskej slobody, tak ako sa to ukázalo v posledných rokoch napr. umožnením slúženia svätej omše v niektorých väzniciach a organizovania náboženských procesií, možnosťou opráv a prinavrátania niektorých kostolov a stavbou niektorých rehoľných domov, alebo tiež zahrnutím kňazov a rehoľníkov do systému sociálneho zabezpečenia.“ Prvoradá služba Cirkvi pre dobro krajiny je podľa pápežových slov duchovná, spočívajúca v ohlasovaní Ježiša Krista. Medzi konkrétnymi oblasťami, v ktorých by Cirkev rada rozvinula svoju aktivitu a dostala do nich prístup, menoval Benedikt XVI. okrem charity a školstva tiež oblasť masmédií.

Benedikt XVI si zaželel, aby sa situácia Cirkvi v krajine dostala na úroveň iných krajín, a to aj po právnej stránke, pričom zdôraznil, že medzinárodné vzťahy medzi Svätou stolicou a Kubou neboli nikdy prerušené. Napokon pripomenul blížiac sa oslavy 400-ročnice milostivého obrazu Panny Márie, Matky a patrónky Kuby, nazývanej „Virgen de la Caridad del Cobre“, ktorú bude Kuba sláviť v roku 2012. -jb-

Pastoračná starostlivosť o pracovníkov putovných cirkusov a jarmokov

Vatikán (10. decembra, RV) – Situácia putovných cirkusantov a jarmočníkov je z pohľadu pastorácie osobitne náročná – toto bude témou kongresu, ktorý sa bude konať vo Vatikáne od 11. do 12. decembra. Na stretnutí sa zídu národní riaditelia, zodpovední za túto špecifickú pastoračnú oblasť v rámci jednotlivých krajín. Arcibiskup Agostino Marchetto, ktorý je sekretárom spomenutej pápežskej rady potvrdzuje hodnotu cirkusového umenia, ktoré má aj svoju poučnú a výchovnú úlohu.

Pre VR Mons. Marchetto na margo podujatia povedal: „Jednou z charakteristík sveta cirkusu a jarmoku je mobilita. Odhaduje sa, že cirkus mení svoje stanovisko v priemere každý týždeň. Toto neustále premiestňovanie sa a s tým súvisiace provizórne podmienky života nedovoľujú cirkusantom a jarmočníkom využívať riadnu duchovnú starostlivosť, ktorá sa poskytuje veriacim vo farnostiach.“

Podľa sekretára Pápežskej rady pre duchovnú starostlivosť o migrantov a cestujúcich má celkový vývoj ekonomickej situácie dopad na podmienky tých, ktorí sa tejto činnosti venujú, a to často iným spôsobom, ako na plný úväzok. Má to vplyv na životnú úroveň, medziľudské vzťahy, na rešpektovanie dôstojnosti a náboženskej príslušnosti. Odpoveď Cirkvi si podľa Mons. Marchetta vyžaduje spoluprácu: „Samotný kaplán zaiste nemôže dať dostatočnú odpoveď na pastoračné výzvy, ktoré táto oblasť prináša. Osobitná starostlivosť o pracovníkov cirkusov a jarmokov si od kresťanského spoločenstva v každom prípade vyžaduje väčšiu zaangažovanosť viacerých osôb zo všetkých zložiek Cirkvi, či už sú to diecézy, farnosti, rehoľné inštitúty, hnutia a podobne.“

K špecifickým otázkam, ktorými sa zodpovední za túto pastoračnú záležitosť zaoberajú, patria podľa slov arcibiskupa Marchetta rodina, význam sviatku a oslavy, ekumenizmus a medzináboženský dialóg, výchova detí a mládeže, vzdelávanie a profesionálna formácia mladých pracovníkov v tomto sektore. Spadá sem napríklad využívanie dištančného vzdelávania, ktoré v posledných rokoch podporuje aj Európska únia ako jeden z prostriedkov na predchádzanie sociálnemu vylúčeniu.

-jak-

Ruská federácia bude mať veľvyslanectvo pri Svätej stolici

Vatikán (9. decembra, RV) - Tlačová kancelária Svätej stolice vydala komuniké o nadviazaní plných diplomatických vzťahov medzi Svätou stolicou a Ruskou federáciou: „Svätá stolica a Ruská federácia sa v snahe pod-

poriť ich priateľské vzájomné snahy rozhodli spoločnou zmluvou stabilizovať ich vzájomné diplomatické vzťahy na úrovni apoštolskej nunciatúry zo strany Svätej stolice a veľvyslanectva zo strany Ruskej federácie.

Tomuto kroku predchádzalo stretnutie prezidenta Ruskej federácie Dmitrija Medvedeva s pápežom Benediktom XVI. s vatikánskym štátnym sekretárom kardinálom Tarcisiom Bertonom a so sekretárom pre vzťahy so štátmi Mons. Dominiquem Mambertim, ktoré sa konalo 3. decembra vo Vatikáne. Obe strany pri spoločných rozhovoroch vyzdvihli dobré vzájomné vzťahy a zhodli sa na vybudovaní diplomatických vzťahov medzi Svätou stolicou a Ruskou federáciou.

-jak-

Nové biskupstvá a noví biskupi v Chorvátsku

Svätý Otec Benedikt XVI. 5. decembra rozhodol o reorganizácii metropolitnej Cirkvi so sídlom v Záhrebe v Chorvátsku. Vznikli dve nové biskupstvá: sisačské a bjelovarsko-križevské. Obidve nastali delením územia záhrebského nadbiskupstva a budú sufragánnymi biskupstvami metropolitnej Cirkvi so sídlom v Záhrebe.

Za sisačského biskupa Svätý Otec Benedikt XVI. vymenoval Mons. Vladimíra Košiča, doterajšieho záhrebského pomocného biskupa a Mons. Vjekoslav Huzjak, doterajší generálny sekretár biskupskej konferencie Chorvátska, bol menovaný za prvého bjelovarsko-križevackého biskupa.

Radovan Andrejko

Slovenský dominikán v čele Pápežskej univerzity sv. Tomáša Akvinského

Profesor kánonického práva dominikánsky páter Miroslav Konštanc Adam bol dňa 4. decembra t.r. ustanovený za dekana Fakulty kánonického práva Pápežskej univerzity sv. Tomáša Akvinského (Angelicum) v Ríme; dňa 10. decembra t.r. aj za prorektora tejto pápežskej univerzity. Po jezuitovi Mons. Cyrilovi Vasiľovi, sekretárovi Kongregácie pre východné cirkvi v Ríme, ktorý do svojho nedávneho menovania za arcibiskupa bol rektorom Pápežského orientálneho inštitútu v Ríme a predtým dekanom Fakulty východného kánonického práva tohto inštitútu, je páter Adam druhým slovenským kanonikom na tak významnom akademickom poste na jednej z pápežských univerzít v Ríme.

-dj-

Konferencia o klimatických zmenách v pozornosti Cirkvi

Dánsko (7. decembra, RV) – V dánskom hlavnom meste Kodaň začala Svetová konferencia OSN o klimatických zmenách. Stretnutie, na ktorom sa zúčastňuje vyše sto hláv štátov a predsedov vlád, potrvá do 18. decembra a v dňoch od 15. do 18. decembra sa na ňom zúčastní aj delegácia Svätej stolice. Bude ju viesť arcibiskup Celestino Migliore, stály pozorovateľ Svätej stolice pri OSN. Medzi ďalšími zástupcami Vatikánu sú Hugo Cabrera Aramayo, Paolo Conversi, Luke Swanepoel, Markus Wandinger a Mariano Cardiello. Účasť na konferencii potvrdil aj prezident Spojených štátov Barack Obama.

Jedným z cieľov konferencie je zaistiť pokračovanie úsilia o riešenie problému globálneho otepľovania aj po vypršaní platnosti Kjótskeho protokolu. Na programe budú tiež rokovania o rozšírení Dohovoru o klimatických zmenách. Rozhovory budú smerovať k prijatiu opatrení na celosvetové zníženie emisií oxidu uhličitého, ktoré sú považované za príčinu skleníkového efektu.

Pápež Benedikt XVI. opakovane upozorňuje na význam zodpovednosti za budúcnosť planéty. Pred časom tak urobil v encyklike Caritas in veritate, kde hovorí o potrebe praktických krokov, ktoré sa týkajú inštitúcií i jednotlivcov. Pápež osobitne vyzval k pestovaniu striedmeho životného štýlu. K tejto otázke sa vyjadril aj v nedeľu pri modlitbe Anjel Pána na Námestí sv. Petra:

„V Kodani začne Konferencia OSN o klimatických zmenách, ktorou medzinárodné spoločenstvo hodlá čeliť fenoménu globálneho otepľovania. Kiež práca konferencie pomôže stanoviť náležité kroky založené na zodpovednosti voči tvorstvu a napomáhajúce solidárnemu rozvoju, ktorý spočíva v dôstojnosti ľudskej osoby a v zameraní na spoločné dobro. Ochrana tvorstva si žiada osvojiť si striedme a zodpovedné štýly života, predovšetkým s ohľadom na chudobných a na budúce generácie. Pre zaistenie plného úspechu tejto konferencie v tomto duchu pozývam všetkých ľudí dobrej vôle, aby rešpektovali zákony, ktoré Boh dal prírode, a aby nanovo objavili morálnu dimenziu ľudského života.“ **-jb-**

Japonskí biskupi proti zbrojeniu

Japonsko (7. decembra, RV) – Japonskí biskupi vyjadrujú „nie“ pripravovanej reforme článku 9 Ústavy, ktorý zakazuje nové zbrojenie. Ako povedal arcibiskup Nagasaki Mons. Joseph Mitsuaki Takami, ide o tému, ktorá bola viackrát nadhodená, a to najmä pravicovými stranami a predstaviteľmi nacionalistického krídla bývalých väčšinových liberálnych demokratov.

Ako ďalej uvádzajú biskupi, k otázke zbrojenia sa japonskí politici vracajú s odôvodnením, že krajina má byť

schopná participovať príslušnou vojenskou silou na medzinárodných misiách pod záštitou OSN. Podľa arcibiskupa Takamiho to nie je prijateľný dôvod: „Naša krajina sa už na rozličných medzinárodných misiách zúčastňovala, keď vyslala vojenský štáb s ľahkou výzbrojou s cieľom distribúcie humanitárnej pomoci. Avšak domnievam sa, že pre prípadnú ozajstnú zbrojnú silu by mohli byť pridelené úlohy nezlučiteľné s našou ústavou.“ **-sg-**

Americký prezident prevzal Nobelovu cenu mieru

Americký prezident Barack Obama prijal 10. decembra Nobelovu cenu mieru. V prejave uviedol, že extrémisti, ktorí „zabíjajú v mene Boha“, majú „zdeformovaný pohľad na náboženstvo“, ktorý je nezlučiteľný so zmyslom viery. Dotkol sa aj konceptu spravodlivej vojny a povedal, že viera v ľudský pokrok je jednou z najlepších stránok ľudstva, „morálnym kompasom, ktorý nás vedie na našej ceste“. Obama konštatoval, že v porovnaní s predchádzajúcimi nositeľmi Nobelovej ceny mieru sú jeho „zásluhy nepatrné“. Podľa jeho slov najvýraznejšou záležitosťou, sprevádzajúcou prevzatie tejto ceny je fakt, že je hlavou ozbrojených síl národa uprostred dvoch vojen, v Iraku a v Afganistane: „Jedna z týchto vojen je na ústupe. Druhá je konfliktom, ktorý Amerika nehládala, a v ktorom sa k nej pripojilo ďalších 42 krajín, vrátane Nórska, v úsilí brániť seba a všetky národy pred ďalšími útokmi“. Ako dodal, vďaka tempu globalizácie by nemalo nikoho prekvapiť, že „ľudia sa boja straty toho, čo si chránia vo svojej identite... snád najsilnejšie straty svojho vierovyznania,“ a toto viedlo ku konfliktu. „Najnebezpečnejšie je používanie náboženstva na ospravedlnenie vraždy nevinných tými, ktorí zdeformovali a poškvrnili veľké islamské náboženstvo, a ktorí napadli moju krajinu z Afganistanu,“ dodal Barack Obama. **CNS, D. Jacečková**

Budhistickí extrémisti zničili katolícky kostol na Srí Lanke

Srí Lanka (8. decembra, RV CZ) - Budhistickí extrémisti sprofanovali a zničili katolícky kostol v hlavnom meste Srí Lanky. Dvestočlenná skupina ozbrojených mužov vtrhla do chrámu, zasväteného Matke božej, v závere svätej omše. Zničili zariadenie, pokúsili sa zajať kňaza, čo sa im nepodarilo. Pobúrení katolíci vyšli v nedeľu do ulíc a demonštráciou požadovali spravodlivé potrestanie vinníkov. Polícia zatiaľ zadržala iba jedného z nich. **-mig-**

Arcibiskup Stanislav Zvolenský na zasvätení Bratislavy Panne Márii

Pri príležitosti slávnosti Nepoškvrneného počatia Panny Márie sa v bratislavskom Kostole Trinitárov uskutočnila svätá omša, celebrowaná bratislavským arcibiskupom Stanislavom Zvolenským. V homílii arcibiskup Zvolenský citoval slová z Listu apoštola Pavla Efezanom, podľa ktorého nás Boh v Kristovi „ešte pred stvorením sveta vyvolil, aby sme boli pred jeho tvárou svätí a nepoškvrnení v láske“. Takých nás chce Boh, veď Kristus miloval Cirkev, aby ju očistil a aby bola naozaj svätá a nepoškvrnená. A nepoškvrnene počatá Mária je ako matka Cirkvi vzorom pre každého veriaceho človeka, je výzvou očisťovať sa od hriechov.

Na záver svätej omše hlavný celebrant, koncelebranti i veriaci obnovili zasvätenie hlavného mesta pod ochranu Panny Márie.

Jozef Hal'ko

Predseda KBS prijal predsedov konferencie reholí

Na arcibiskupskom úrade v Bratislave sa prvýkrát v novej zostave stretli predsedovia troch konferencií: biskupskej a ženských a mužských rehoľných predstavených. Predseda Konferencie biskupov Slovenska Mons. Stanislav Zvolenský prijal novú predsedníčku Konferencie vyšších predstavených ženských reholí Slovenska sr. Justínu Kostúrovú, generálnu predstavenú Kongregácie sestier dominikánok bl. Imeldy, a predsedu Konferencie vyšších rehoľných predstavených dona Karola Maníka, provinciála spoločnosti Saleziánov dona Bosca.

Na prvom spoločnom stretnutí sa vzájomne informovali o možnostiach spolupráce a hovorili aj o príprave niektorých podujatí v roku 2010, najmä o slávení dňa zasväteného života (2. februára) a o pripomienke 60 rokov od smutne známej Barbarskej noci z roku 1950, kedy komunistická moc zrušila všetky rehole na Slovensku.

Hamráček SDB

Ekumenické stretnutie biskupov v Prešove

Vo štvrtok 10. decembra sa uskutočnilo už tradičné predvianočné ekumenické stretnutie prešovských biskupov. Tohto roku sa zišli na Gréckokatolíckom

arcibiskupskom úrade v Prešove. Zúčastnili sa ho prešovský gréckokatolícky arcibiskup a metropolita Mons. Ján Babjak SJ, pravoslávny arcibiskup prešovský a Slovenska Ján, rímskokatolícky pomocný biskup Košickej arcidiecézy Mons. Stanislav Stolárik a v zastúpení odcestovaného biskupa Východného dištriktu Evanjelickej cirkvi a. v. Slavomíra Sabola jeho tajomník a riaditeľ biskupského úradu. Aj z tohtoročného stretnutia vydali otcovia biskupi Ekumenické vianočné posolstvo občanom mesta Prešov, ktorého text vám ponúkame:

„Zjavila sa Božia milosť na spásu všetkým ľuďom a vychováva nás, aby sme sa zriekli bezbožnosti a svetských žiadostí a žili v tomto veku triezvo, spravodlivo a nábožne, a tak očakávali blahoslavenú nádej a príchod slávy veľkého Boha a nášho Spasiteľa Ježiša Krista...“ (Tit 2, 11 – 13).

Milí Prešovčania!

Týmto slovami Svätého písma pozdravujeme Vás na prahu Vianoc. Chceme Vás oslovit' z nášho ekumenického stretnutia a pripojiť sa k tým mnohým pozdravom, príhovorom a vinšom. Toto Božie posolstvo nebies, ktoré ohlasuje záchranu človeka, aj v tomto roku klope na naše srdcia a chce preklenúť tento predvianočný čas reklám a rôznych ponúk, ktorý zakrýva skutočný zmysel Vianoc.

Vianoce, v ktorých je Boh neprítomný a na Krista sa zabúda. Vianoce bez radostnej zvesti evanjelia sú prázdne. Preto si v hĺbke srdca uvedomujeme, že Vianoce zostanú chudobné, pokiaľ nám pôjde len o krásne darčeky a plné stoly. Hodnotu dostanú len vtedy, ak prijmemo do svojho života Ježiša, ktorý bol poslaný ako Boží dar pre tento svet. Dar nebies, ktorý nás pozýva k vzájomnej láske, ochote pomáhať si a túžbe žiť v pokoji.

Nič na svete, žiadne ideológie, žiadne systémy, žiadna svetská moc a sila nie sú schopné zblížiť a rozohriať ľudské srdcia, ako sila vtelennej Božej lásky na Vianoce. Vianoce nám ukazujú, ako ďaleko dokáže ísť Božia láska k nám. Prejavila sa Božia dobrota. Nech sa prejaví aj naša dobrota, dobrota každého jedného z nás. Naplníme svoje srdcia láskou a dobrotou, aby sme mohli z nej žiť nielen počas Vianoc, ale i vo všedných dňoch nášho života. K tomu sme boli stvorení, k tomu sme boli aj vykúpení.

Požehnaný vianočný čas i milostiplný nový rok 2010 Vám vyprosujú

Mons. Ján Babjak SJ, gréckokatolícky prešovský arcibiskup-metropolita

Jeho Vysokopreosvietenosť Ján, pravoslávny arcibiskup prešovský a Slovenska

Mgr. Slavomír Sabol, biskup Východného dištriktu Evanjelickej a. v. cirkvi na Slovensku

Mons. Stanislav Stolárik, rímskokatolícky pomocný biskup Košickej arcidiecézy

Košický arcibiskup prvý raz na Mikuláša v Kračúnovciach

Mons. Alojz Tkáč, košický arcibiskup, pri príležitosti sviatku sv. Mikuláša celebroid v predvečer odpustovej slávnosti tohto sviatku v sobotu vo farnosti Boľtrebišovského dekanátu sv. omšu a v nedeľu slávil svätú omšu v obci Kračúnovce dekanátu Stropkov. Vo svojich príhovoroch vyzdvihol osobnosť svätca, ktorý sa už v mladosti stal povestný svojou dobročinnosťou, ktorá ešte vzrástla, keď sa stal biskupom v Myre, čo je oblasť južného Turecka. Povzbudzoval veriacich k tomu, aby pamätali na tých, ktorí majú veľmi málo, a podľa jeho slov je to zvlášť aktuálne v predvianočnom období, keď sa utrácajú peniaze mnohokrát zbytočne, „niekedy sa priam vyhodí peniaze za nepotrebné darčeky, ktoré potom málokto užíva. Musím pochváliť našich veriacich, že pri rozličných zbierkach - ak ide o charakter charitatívny (bola to zbierka napríklad pre Haiti, štát v Karibskej oblasti, alebo teraz na charitu) - tak sú štedrejší ako pri iných zbierkach.“

Počiatky farnosti Kračúnovce sú v druhej polovici 15. storočia, kedy bol postavený kamenný kostol, ktorého obvodové múry a sčasti i veže tvoria jadro dnešného kostola. Miestny farár obce Kračúnovce vicedekan Martin Telepun: „Po prvýkrát v histórii navštívil počas tejto odpustovej slávnosti obec Kračúnovce košický arcibiskup otec Alojz Tkáč, ktorý vo svojom príhovore vyzdvihol dobrosrdečnosť a skutky lásky sv. Mikuláša, biskupa, a zároveň vyzval ľudí, aby dokázali v živote ukutočňovať sedem skutkov telesného a duševného milosrdenstva.“ **Jaroslav Fabián**

Katolícka univerzita v Ružomberku predstavila svoje základné hodnoty, misiu a víziu

Katolícka univerzita v Ružomberku (KU) predstavila v utorok 8. decembra základné hodnoty, misiu a víziu. Na zhromaždení akademickej obce, ktorému predchádzala bohoslužba v univerzitnom Kostole sv. Rodiny, vedenie univerzity bližšie charakterizovalo uvedené strategické dokumenty. Tie vznikli ako výsledok spolupráce profesionálneho kouča doc. Ivana Perkalkiho a KU s podporou Nadácie Tatra banky na sedemdňovom riešiteľskom workshope s vedením univerzity, fakult a ďalšími kľúčovými zamestnancami.

„Všetkým nám určite záleží na budúcnosti univerzity. Uvedomujeme si, že skutočná zmena nastane jedine vtedy, ak bude našim spoločným cieľom,“ podotkol prvý prorektor, prorektor pre vedu a rozvoj KU doc. Peter

Olekšák. Ako dodal, výsledkom spoločného uvažovania na workshopoch boli návrhy základných hodnôt, misie a vízie, ktoré mohli pedagógovia, študenti a priaznivci univerzity pripomienkovať v anonymnej on-line anketе na internetovej stránke KU.

„Hodnoty sú začiatkom i koncom, sú tým, na čo by sme mali myslieť skôr, ako niečo urobíme. Vďaka misii získavame smer nášho konania a rozvoja. Misia je pre nás mapa, na ktorej si zvýrazníme, čo je pre nás najdôležitejšie, čo má byť v centre našej pozornosti, čo ho obklopuje a pomáha rozvoju. Ľahšie sa kráča aj po ťažkej ceste, ak máte cieľ svojho úsilia. Ak by sme nemali napríklad víziu, vo vzťahu k spoločnosti, o ktorej dobro sa usilujeme a ku študentom, ktorých formujeme, by to bolo nerozumné a egoistické,“ vysvetlil rektor KU prof. Tadeusz Zasepa.

Podľa prorektora doc. Petra Olekšáka oveľa dôležitejšie, ako základné hodnoty, misiu a víziu vytvoriť a formulovať je uskutočňovať ich v každodennom osobnom i pracovnom prostredí. „Musíme pracovať spoločne, lebo sme na jednej „lodi“. Špeciálne si to uvedomujeme pri zhromažďovaní podkladov pre komplexnú akreditáciu či pri dokladovaní vykonanej nápravy plnenia kritérií pre zaradenie medzi univerzity. Nik nemôže stáť bokom! Pozývam preto vás i seba k prežívaniu týchto hodnôt, poslania a vízie našej Katolíckej univerzity,“ uviedol.

-vb-

Nový veľvyslanec Maltézskych rytierov na Slovensku

V pondelok 7. novembra 2009 prezident Slovenskej republiky Ivan Gašparovič prijal poverovacie listiny, ktorými Knieža a Veľmajster Fra' Matthew Festing vyslala pána Francisa Martina O'Donnella za mimoriadneho a splnomocneného veľvyslanca Zvrchovaného vojenského a špitálskeho Rádu sv. Jána z Jeruzalema, Rodosu a Malty v Slovenskej republike. Slávnostná ceremónia začala hymnou Zvrchovaného Rádu Ave Crux Alba, po nej nasledovala prehliadka nastúpenej čestnej stráže. Poverovacie listiny odovzdal veľvyslanec O'Donnell do rúk prezidenta SR vo Veľkej sále.

Po odovzdaní listín stretnutie pokračovalo rozhovorom prezidenta SR s veľvyslancom v Prijímačej sále.

Po skončení slávnosti v Prezidentskom paláci, veľvyslanec O'Donnell uskutočnil prvú oficiálnu návštevu u Dekana diplomatického zboru, Mons. Maria Giordanu, Apoštolského nuncia v Slovenskej republike. Popoludní Veľvyslanec navštívil Mons. Stanislava Zvolenského, bratislavského arcibiskupa metropolitu.

Pred týždňom, 30. novembra 2009 sa veľvyslanec O'Donnell stretol s Miroslavom Lajčákom, Ministrom zahraničných vecí SR.

Tibor Hajdu

Svetový deň ľudských práv

Pri príležitosti Dňa ľudských práv sa 9. decembra 2009 v Spišskej Kapitule uskutočnilo za účasti Mons. Andreja Imricha (rada Iustitia et Pax), Mons. Štefana Sečku (Rada pre pastoraáciu v zdravotníctve a SKCH), Mons. Petra Rusnáka (sociálna subkomisia KBS), delegáta rady pre migrantov, utečencov a pútnikov a delegáta rady pre vedu, vzdelanie a kultúru, spoločné zasadanie rád a komisií KBS, ktoré sa zaoberajú sociálnou problematikou a vzdelávaním, súvisiacim so sociálnou náukou Cirkvi. Zasadania sa okrem predsedov a tajomníkov týchto rád a komisií zúčastnilo takmer 30 aktivistov z terénu, odborníkov z akademického prostredia, predstaviteľov SKCH a tretieho sektora z celého Slovenska.

Témou stretnutia bola spoločná analýza procesu naplňania zámerov a cieľov pastoračného plánu v živote Cirkvi na Slovensku. Účastníci sa zhodli na potrebe spoločnej legislatívnej iniciatívy, zameranej nielen úzko na sociálnu oblasť, ale všeobecne na dopad zákonov na občana a jeho práva. V rámci Európskeho roka boja proti chudobe a sociálnemu vylúčeniu (2010) a v rámci pastoračného programu Solidárne spoločenstvo sa zamerajú rady a komisie na posilnenie solidarity s ľuďmi v núdzi a scitlivenie veriacich na potreby svojich blízkych. Táto iniciatíva sa realizuje prostredníctvom užšej spolupráce rád a komisií, sieťovania, rozvoja platforiem spolupráce a konkrétnej sociálnej a vzdelávacej práce na diecéznej úrovni.

V jednotlivých diecézách sa vytvárajú tímy ľudí, pripravených venovať sa nielen svojim konkrétnym sociálnym dielam, ale sú ochotní hľadať a budovať efektívne a zmysluplné partnerstvá v rámci cirkvi aj na mimocirkevnej úrovni. Do tejto služby majú možnosť sa zapojiť absolventi štúdia sociálnej práce, ktorí sa chcú angažovať v konkrétnych regiónoch. Sociálna subkomisia bude naďalej platformou spolupráce pre realizáciu pastoračného plánu v sociálnej oblasti. **-kah-**

Vyšší rehoľní predstavení ku kauze „Františkáni“

Vyhlásenie vyšších rehoľných predstavených mužských a ženských reholí ku kauze „Františkáni“:

Konferencia vyšších rehoľných predstavených mužských reholí a Konferencia vyšších predstavených ženských reholí na Slovensku vyjadruje svoju duchovnú blízkosť a plnú podporu reholi Františkánov, ktorá bola v posledných mesiacoch podrobená tvrdej skúške. Čeliť obvineniam zo sexuálneho zneužívania maloletých je závažná vec, o to viac, keď sú obvinenými členovia rehole. Čas ukázal, že obvinenie nebolo založené na pravde a me-

dializácia niektorých médií bola neprimeraná a nepravdivá. Prečo bola na začiatku vykonaná taká masívna domová prehliadka v kláštore františkánov? Prečo niektoré médiá uverejnili nepravdivé fakty, čím vážne poškodili dobré meno rehole? Kto napraviť pošliapané meno? Kto si prizná zodpovednosť za neadekvátne počínanie polície a mediálne pošliapanie rehole? Tieto a podobné otázky sa nám vynárajú na konci celej kauzy a sme presvedčení, že to nemôže upadnúť do zabudnutia.

Ako predstavitelia rehoľného života na Slovensku preto podporujeme začaté právne kroky bratov františkánov na morálne zadost'učinenie zo strany spomenutých médií a vyzývame vedenie TV JOJ, ako aj vedenie denníkov Nový čas a Plus jeden deň k verejnému ospravedlneniu a očisteniu dobrého mena rehole, ako aj k ich finančnému odškodneniu. Súčasne ďakujeme tým médiám, ktoré sa snažili o objektivnosť a pravdivosť.

Karol Maník, SDB, predseda KVRP

sr. M. Justína Kostúrová, predsedníčka KVPŽR

Fatimská sobota ako príprava na Vianoce

Na slávenie poslednej tohoročnej fatimskej soboty (5. decembra) sa veriaci zo Zemplína zhromaždili v Chráme Svätého Ducha v Michalovciach. Témou slávenia bola príprava na blížiac sa sviatky Narodenia Pána. V prednáške liturgista Marcel Gajdoš vysvetlil historický aspekt vzniku vianočných sviatkov a pozval veriace k zodpovednému prežívaniu predvianočného času – Filipovky. „Charakter tohto času v našej konštantínopolskej tradícii nie je radostný, ale pôstny a kajúci,“ uviedol a toto tvrdenie dokazoval analýzou vybraných liturgických sviatkov Filipovky, ako sa počas stáročí vyvinuli.

Archijerejskú liturgiu slávil vladyka Milan Chatur, košický eparcha so štyridsiatimi kňazmi. V kázni vladyka predstavil Máriu ako tú, ktorá sa najlepšie pripravila na narodenie svojho i Božieho Syna na svet. Ako prostriedky na hlbokú prípravu uviedol pôst, modlitbu a almužnu. „Príprava na Vianoce obsahuje v sebe aj prípravu na stretnutie s Kristom sudcom. Preto máme sa priblížiť k Bohu nie zo strachu, ale z lásky, tak ako sa Boh z lásky stal jedným z nás.“ Vladyka vystríhal prítomných pred komerčným charakterom týchto dní a nabádal ich k spoločnej modlitbe v rodinách.

V závere slávenia bol mariánsky moleben so zasväcujúcou modlitbou. Svojim spevom ho obohatil Zbor sv. Jozefa z Michaloviec.

Vladyka Milan ešte srdečne pozdravil o. Štefana Ištvanika, CSsR pri príležitosti jeho životného jubilea. **Michal Hospodár**

Zomrel Ján Dolák CM

10. decembra v 93. roku života a 37. roku kňazstva zomrel kňaz Misijnej spoločnosti sv. Vincenta de Paul p. Ján Dolák CM. Posledná rozlúčka so zosnulým sa začne svätou omšou v pondelok 14. decembra 2009 o 9:00 hod. v Kostole sv. Vincenta de Paul v Bratislave-Ružinov. Pohrebné obrady sa budú konať na miestnom cintoríne v Bratislave-Prievoze.

Ján Dolák CM, internovaný: 1950-1968 Kostolná pri Trenčíne, Hronský sv. Beňadik, Kíčov, Křimov
Teologické štúdiá: 1968-1972 Olomouc
Administrátor: 1972 Olomouc, 1973 Rohle, 1974 Vídeň
Duchovný na odpočinku: 1989 Pezinok, 2004 Bratislava-Ružinov

Megakonzert „Vrát' lásku medzi nás“ v Brezne

V nedeľu 6. 12. 2009 poobede čakalo pred farským kostolom Nanebovzatej Panny Márie v Brezne veľa ľudí, aby sa dostali do kostola. Očakával sa v ňom totiž benefičný koncert „Vrát' lásku medzi nás“, na ktorom mali účinkovať okrem iných Peter Dvorský, Martin Babjak, Ivan Zvarík. Nie všetci sa do kostola dostali, lebo ako povedal pri uvítaní a otvorení koncertu dekan Jozef Hrtús, keď v roku 1875 stavali kostol, nerátali s takýmto koncertom a postavili ho malý.

Hneď prvá skladba (J. S. Bach: Jesus bleibt meine Freund) v prevedení Chrámového zboru apoštola Pavla pod taktovkou Dr. Jána Zachara, iniciátora a hlavného organizátora koncertu, ktorú zaspievali spolu so speváckym zborom Laudamus zo Svitu (dirigent Peter Čapó), naznačila, že sa na tomto koncerte sa oplatí 3 hodiny tiesniť i stáť. Aj keď sa už očakávali veľké hviezdy, pokračovali malé hviezdičky: Včeličky – Rímskokatolícky detský spevácky zbor pod vedením I. Zifčákovej, ktorý všetkým odovzdal hravosť a bezprostrednosť.

Potom vystúpil Gréckokatolícky zbor Cyrila a Metoda z Košíc (dirigentka Lovašová) a už boli na rade hviezdy slovenského a zároveň svetového operného neba: Peter Dvorský, Martin Babjak a Ivan Zvarik s korepetítorami Evou Kosorínovou-Sedreiovou a Danielom Buranovským.

Záverčné pozhňania Mgr. Jána Midriaka, biskupa VD ACEAV v.v., Mons. Rastislava Suchého, generálneho vikára Rožňavskej diecézy a o. Vladimira Tomka, prosynkela Košického gréckokatolíckeho eparchátu, iba akcentovali ducha vianočnej jednoty a lásky. Táto, už

vianočná atmosféra sálala aj zo záverečnej piesne Tichá noc, ktorú zaspievali všetci prítomní spoločne a bola zhmotnená do daru pre Peťku Štulrajterovú, ktorá koncert sledovala z invalidného vozíka. **Jozef Hrtús**

Mladí mestu 2009

Piaty december vyhlásilo OSN za Medzinárodný deň dobrovoľníctva. Pri tejto príležitosti sa v Levoči uskutočnilo podujatie pod názvom Mladí mestu, počas ktorého skupina mladých ľudí ponúkla mestu Levoča niekoľko hodín dobrovoľníckej pomoci bez nároku na odmenu. Podujatie zorganizovalo Združenie kresťanských spoločenstiev mládeže. Jeho cieľom bolo poukázať na dôležitosť dobrovoľníctva v dnešnej dobe a na to, že mladí ľudia sú otvorení na pomoc tam, kde je to potrebné.

Štrnásť mladých dobrovoľníkov pracovalo v malých skupinkách počas dopoludňajších hodín na rozličných miestach v Levoči. Chlapci pomáhali so separovaním odpadu na Technických službách mesta Levoča, niektoré dievčatá upratovali v kláštore Minoritov a gymnaziálnom kostole. Zvyšná časť skupiny pomohla s vianočnou výzdobou na Mestskom úrade a v Jedálni pre dôchodcov. Po práci nasledovalo spoločné stretnutie v kláštore bratov Minoritov na malom pohostení, počas ktorého si dobrovoľníci vymenili svoje dojmy a zážitky z práce.

Táto udalosť ponúkla mladým ľuďom priestor na to, aby vyšli zo svojich komunít a urobili krok k svojmu mestu, ľuďom, okoliu. **Mária Janusová**

Stretnutie organistov Nitrianskeho biskupstva

V Kňazskom seminári svätého Gorazda v Nitre sa 5. decembra 2009 uskutočnilo stretnutie organistov Nitrianskeho biskupstva. Išlo o prvé stretnutie takéhoto charakteru po minuloročnej reorganizácii diecézy. Na podujatí išlo o predovšetkým o zmapovanie aktuálneho stavu, čo sa týka počtu i odbornosti organistov v jednotlivých farnostiach. Na tomto pilotnom stretnutí sa prítomní oboznámili s víziou zodpovedných za liturgiu, čo sa týka poslania a činnosti organistu a s dostupnou literatúrou. Vyplnením príslušného dotazníka umožnili biskupstvu vyhodnotiť stav a určiť témy ďalších stretnutí v blízkej budúcnosti. Diecézne stretnutie organistov sa skončilo svätou omšou. **Miroslav Lyko**